

منادای و اقسام آن

● **منادا:** اسمی است که بعد از حرف ندا می‌آید. حرف ندا «یا» است.

۱) منادای مضاف: منصوب

یا سمیع الدعاء، یا ابا عبد الله

منادای مضاف و منصوب

نکات مهم در مورد این نوع منادا:

الف) در مثنی و جمع مذکر سالم «ن» می‌افتد مانند: یا مسلمی العالم!

ب) در جمع مؤنث سالم علامت کسره (ـِ) می‌گیرد مانند: یا مؤمناتِ العالم!

ج) در اسماء خمسہ «الف» می‌گیرد مانند: یا ذا العِزَّةِ و الجمال!

۲) منادای علم (اسم خاص): مبنی بر ضم و محلاً منصوب

یا محمد، یا علی، یا قُدس

مبنی بر ضم و محلاً منصوب

۳) منادای نکره‌ی مقصوده (اسم نکره‌ای است که مورد قصد و نظر نداکننده است و

مخاطب معینی را در نظر دارد): مبنی بر ضم و محلاً منصوب

یا رَجُلٌ، یا مُعَلِّمٌ

مبنی بر ضم و محلاً منصوب

(۴) منادای شبیه به مضاف و نکره‌ی غیرمقصوده (در آخرش تنوین نصب (ـ))
می‌آید): منصوب

یا وَجِيهًا عند الله، یا سَاعِيًا فی الخیرات، یا غَنِيًا لَا يَفْتَقِرُ

منصوب